

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 16 NOVEMBER 2006

inzake

**het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 23 juli 1992
betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en
houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen**

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE TOT WIJZIGING VAN DE ORDONNANTIE VAN 23 JULI 1992 BETREFFENDE DE GEWESTBELASTING TEN LASTE VAN BEZETTERS VAN BEBOUWDE EIGENDOMMEN EN HOUDERS VAN EEN ZAKELIJK RECHT OP SOMMIGE ONROERENDE GOEDEREN

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 16 november 2006

Aanhangigmaking

Op 2 november 2006 heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Financiën een adviesaanvraag ontvangen inzake het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen.

Nadat zijn Commissie Fiscaliteit/Financiën dit thema tijdens zijn zitting van 15 november 2006 heeft onderzocht, formuleert de Economische en Sociale Raad het volgend advies.

Advies

De Raad verheugt zich erover dat men zijn advies inzake dit voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting heeft gevraagd. Niettemin betreurt hij het feit dat de Regering deze beslissing al als een vaststaand feit voorstelde, nog vóór de Raad zijn advies overhandigde en de parlementaire debatten terzake plaatsvonden.

Voor **de werknemersorganisaties** is de belasting een grondbeginsel van het maatschappelijk recht : het is een waarborg voor de herverdeling van de rijkdommen, het bestaan en de werking van de openbare diensten en de sociale zekerheid. Kortom, het is de prijs die men moet betalen om te leven in een democratische samenleving die deze naam waardig is.

Als deze belasting evenwel *noodzakelijk* blijkt, dan moet zij ook *sociaal rechtvaardig* zijn. Dit betekent enerzijds dat er een beroep moet worden gedaan op alle inkomsten en patrimonium om op gelijke basis bij te dragen en dat anderzijds eenieder bijdrage evenredig met zijn reële inkomsten moet zijn.

In deze context verwerpen de werknemersorganisaties het initiatief van de Gewestregering, dat erin bestaat om het bedrag van de forfaitaire gewestbelasting te halveren, waarbij ze zich tezelfdertijd een jaarlijkse 30 miljoen euro ontzegt.

De argumentering van de Minister betreffende de bijkomende aantrekkingskracht van Brussel als woonplaats, die uit deze belastingvermindering voortvloeit, maakt hen sceptisch.

Maar bovenal komen dadelijk de hiernavolgende vragen bij hen op : beschikt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over teveel middelen ? ; is er voldoende sociale huisvesting ? ; is er voldoende ruimte om zonder uitstel het social-profitakkoord te financieren ? ; zullen de beroepsopleiding en de kinderopvang, waarvoor de Regering een belangrijke toename van het aanbod aankondigt, over voldoende middelen beschikken ? ; worden de mobiliteitsproblemen correct aangepakt ? ; maken alle achtergestelde buurten al deel uit van verandering ? ; hebben de Brusselse daklozen al een dak boven hun hoofd gevonden ? ; is het gratis openbaar vervoer dat in de Regeringsverklaring werd aangekondigd al een feit ?

Het is inderdaad een feit dat de gewestbelasting onrechtvaardig is doordat ze niet is aangepast aan de inkomsten en de patrimoniale situatie van elkeen. Voor de werknemersorganisaties zou in een dergelijke context enkel het evenredig verdelen van de belasting volgens het inkomen de enig aanvaardbare wijziging kunnen zijn geweest.

De middenstandsorganisaties zijn de voorgestelde maatregelen in het voorontwerp van ordonnantie gunstig gezind. Toch zijn ze van mening dat de vrijstelling van de forfaitaire belasting volledig zou moeten zijn en ten gunste van alle economische operatoren die minder dan 300 m² bezetten, meer bepaald deze die in de handelskernen zijn gevestigd. Zij nemen nota van de belofte van de Regering om vanaf 2008 de forfaitaire belasting volledig vrij te stellen.

Zij nodigen de Regering uit om de mogelijkheid te bestuderen om de fiscale druk, die weegt op de economische operatoren die meer dan 300 m² bezetten, terug te schroeven.

Het VOB werpt op dat dit initiatief tot vermindering van de gewestelijke fiscale druk enkel de particulieren en de zelfstandigen beoogt en niet de ondernemingen die gebouwen bezetten waarvan de oppervlakte boven de 300 m² ligt, een drempel die tot 2500 m² wordt verhoogd voor lokalen die bestemd zijn voor industriële activiteiten (categorie van belastingplichtigen bedoeld in artikel 3, §1, c), van de basisordonnantie).

De Regering sluit hiermee de ongeveer 5400 ondernemingen uit, die al in 2002 de kostprijs van de schrapping van het kijk- en luistergeld op zich namen en die sinds de inwerkingtreding van deze maatregel een fiscale verhoging dragen, die toen op meer dan 14 miljoen euro werd geschat.

Het ontwerp breidt overigens deze laatste categorie van belastingplichtigen uit door er de houders van een recht van opstal aan toe te voegen. Deze wijziging zou volgens de nota aan de Regering een fiscale meeropbrengst van 300.000 euro ten laste van de ondernemingen bevatten.

Bijgevolg is **het VOB** van mening dat het voorstel berust op een onbillijke verdeling van de ter beschikking lijkende begrotingsruimte en dat de Regering alweer een kans mist om een vaste vorm te geven aan haar verbintenis om de Brusselse economische aantrekkingskracht te versterken door een gunstig ondernemingsklimaat in te stellen dat op een niet-bestraffende fiscaliteit voor de ondernemingen in naleving van het GeWOP, op de Regeringsverklaring en ten slotte op het Contract Economie-Tewerkstelling is gebaseerd.

Voorts onderlijnt **het VOB** de onjuistheid van de memorie van toelichting, die het ontwerp kadert in de « uitvoering van de beleidslijnen die voorzien zijn in het Regeerakkoord en die streven naar een fiscaal aantrekkelijk gewest op het vlak van wonen en werken » en de tegenstelling tussen deze verzekering en deze van de nota aan de Regering die bevestigt dat het ontwerp geen enkele weerslag op de tewerkstelling heeft.

Dientengevolge stelt **het VOB** voor om de begrotingsinspanning te verdelen tussen het geheel van belastingplichtigen, die in artikel 3, § 1 van de basisordonnantie worden beoogd, en om de houders van een zakelijk recht, die in onderverdeling c) van deze bepaling worden beoogd, aan het toepassingsveld van de verminderingsmaatregel toe te voegen.

De **BCSPO** (Brusselse Confederatie van Social-Profit Ondernemingen) formuleert twee bezwaren :

- ze verwondert zich erover dat de Regering van plan is om af te zien van een gedeelte van haar eigen fiscale ontvangsten daar waar zij terzelfder tijd op de verschillende eisen van de werkgevers en social-profit sectoren als tegenargument aanhaalt dat haar begrotingsmiddelen, zowel op gewestelijk als op gemeenschappelijk vlak, beperkt zijn. Dit wordt een moeilijk verdedigbare houding als men de nog niet tegemoetgekomen noden kent in sectoren zoals de gezondheidszorg, personen hulp, beroepsopleiding, huisvesting, tewerkstelling, ...
- aangezien de vermindering strikt forfaitair is en van toepassing is op een belasting, die op zichzelf al een forfaitaire belasting op het inkomen is, beklemtoont ze nog meer de weinig sociale en herverdelende aard van deze fiscaliteit.

De **BCSPO** formuleert dan ook een negatief advies tegenover deze weinig sociale maatregel, die nauwelijks aan de behoeften van ons Gewest tegemoetkomt en die - in tegenstelling tot de wens van de Regering - ons Gewest niet aantrekkelijker zal maken.

*
* *